

Aan: College van burgemeester en wethouders van de gemeente Goirle
Betreft vragen ex. artikel 40 reglement van orde: verlegregeling
Datum: 21 april 2020

Geacht college,

Algemeen:

In, op of boven openbare gronden onderscheiden wij drie soorten kabels en leidingen (verder K&L)

- Telecom, geregeld in de telecom-wet
- Distributie K&L Gas, Water en elektriciteit (verder G, W en E)
- Transport K&L, G (Gasunie, landelijke regeling), E (TenneT, ligging op zakelijk recht van opstal)

Over de middelste categorie, Distributie K&L, hebben wij de volgende twee vragen:

Inleiding:

Indien wegens gemeentewerkzaamheden in de openbare grond zich daarin bevindende distributie K&L verlegd moeten worden rijst de vraag, wie gaat dat betalen.

Deze K&L liggen doorgaans op basis van vergunning. Als door de plannen van de Gemeente K&L verlegd moeten worden, wordt die vergunning ingetrokken. Door het intrekken daarvan is de betreffende netbeheerder gedwongen zijn K&L te verleggen. Voor zo'n gedwongen verlegging komt geen (aannemings-)overeenkomst tussen de Gemeente en de netbeheerder tot stand. Het intrekken van de vergunning is een rechtmatige overheidsdaad en geldt voor de netbeheerder als het sein om met zijn K&L te vertrekken.

Immers, na intrekking van de vergunning ontbreekt de rechtsgrondslag op basis waarvan zijn K&L in de openbare grond gedoogd werden. De kosten van zo'n gedwongen verlegging zijn voor de netbeheerder schade. Deze moet door de eigenaar van de openbare grond, bijvoorbeeld de Gemeente Goirle, worden vergoed.

Voor de vaststelling van de hoogte van dergelijke schade bestaat slechts één landelijke regeling: die van RWS en ProRail (de NKL 1999). Voor lagere overheden zoals Provincies en Gemeenten bestaat zo'n algemeen landelijk geldende regeling helaas niet.

Veel Gemeenten hebben daarom inmiddels zelf een regeling bij verordening vastgesteld, omdat zij, indien deze ontbreekt, zijn overgeleverd aan de willekeur van de netbeheerders, waardoor zij meestal een te groot deel van de verlegkosten voor hun rekening moeten nemen, variërend van 50 (zgn. coulance) tot wel 100%.

Bij nadeelcompensatieregelingen of verlegregelingen, worden de kosten berekend op basis van de leeftijd van de te verleggen K&L: de eerste vijf jaar bedraagt de vergoeding 100% van de verlegkosten. De daarop volgende tien jaar geldt een degressief lineair aflopend tarief tot nul, zodat voor verlegging van leidingen ouder dan 15 jaar niets meer behoeft te worden

betaald. Dit scheelt bij een serieuze verlegging al gauw enkele tienduizenden euro's, ja soms zelfs tonnen, op de Gemeentebegroting.

De beschreven rekenmethodiek is afgeleid van de eerdergenoemde NKL. De modaliteiten ervan zijn niet gebaseerd op afschrijvingstermijnen, maar op de volatiliteit van de openbare grond waarin de netten liggen: Een netbeheerder moet het (vergunning of niet) tot zijn bedrijfsrisico rekenen dat zijn KL&L niet langer dan 15 jaar, om niet en ongestoord, in de openbare grond mag/kan blijven liggen.

Vragen:

- 1) Kent de gemeente Goirle een nadeelcompensatieregeling (verlegregeling) in verordenende zin, grosso modo gebaseerd op de rekenmethodiek als hierboven aangegeven?
- 2) Zo niet, is de gemeente Goirle van plan deze op te (laten) stellen?

Uw schriftelijke antwoorden zien wij graag tegemoet.

Met vriendelijke groet,

Tess van de Wiel

Fractievoorzitter CDA Goirle Riel